

در اعقاب شیخ فخرست و در فهرست او جعفر طری گفته است که اخبار و لغتین از اسم
مختلف است و معنی آن الاقوال کلمه صحیحیه اذ لم یرد فی غیرها انه الاسم
الا عظم و در بعضی شروح است که بعد الاقوال التي وقعت علیها لریبه عشر
قولاً ذکر المصنف رحمه الله سبعة اقوال عاشر ما ورد في الاحاديث
التي اورد في القول الثامن انه اي الاسم الا عظم هو فقد الامام الرضا عن
بعض اهل الكوفة زيرا که هنوز به جلاليت و خلاصه جلاليت است زيرا که
بعد بعد از حدیث لام تعریف و تصحیف میگردد و کدال است ختصای
کلیه قول له ما في السموات وما في الارض بعد ان حضرت لام ما است هو الاشعاع
او برونه وهو مشهور في النفا في الموجودات و في قول القائل وهو علم انما كنتم انما
البرية في قوله هو اقر سب الله من جلي الورد و لا اله الا الله عليه القول العاشر انه الله
لانه اسم لم يطلع على غيره تعالى و لانه الاصل في اسم الله الحسني من ثم اضيف
اليه العاشر الله الرحمن الرحيم بوجه اختياره في الجملة المقصود بها كماله
العدل الجاد عشر انه رب مروي است از ابن عباس رضي الله عنه و ابو الدرداء
که اسم الله الاكبر رب رب و في الجي مع اذ قال العبد يا رب يا رب
قال الله تعالى يا ربك تجدي سبل سئل ثقات الفراء عشرة انه الله الله الله
الذي لا اله الا هو رب العرش العظيم نقل يذ عن الامام زين العابدين
راي في النوم الف الثالث عشره مخفي في الاسماء الحسني الرابع عشر انه كلمة التوحيد
نقد قاضي عياض عن بعض اهل العلم و قد بعض شروح است که در الذي يظهر ظهورا
ساطعا ان الاسم الا عظم بهم بن الاسم كما بهام عليه القدر و سعة الجنة
بهاه فارغ من مصنف رحمه الله از بيان اسم عظم شروع کرد و در بيان اسم خدا

الحسني وورد

الحسن و قوله زباده و در اندک گفت اسما الله تعالى الحسني
التي امرنا بالذعاء بها تسعة وتسعون اسما من اجزاء
دخل الجنة لا يحفظها احد الا دخل الجنة
باورد است که اسم نطق است و سبع معنی است
وضع لفظ بر آن معنی و گاهی اسم گفته شود و در ادب معنی است مانند جاز و برهان
اسم گفته شود و در ادب لفظ است مانند زید و مرفوع لهذا الاختلاف است میان لفظ
که اسم عن معنی است یا غیر دوست یا برای آنکه لفظ اسم ام اطلاق است
افراد خود است که الفاظ است بهم و سبع جزو که مفهوم کما است
و صحیح جاری و مسلم و سنی و ترمذی و شیخ و ابن ماجه و صحیح مسند کرم و ابن
حبان و در است از ابو هريره رضي الله عنه که فرمود از من است که اسم حسني
خداست جاري که از هر گروه است ما را در قول خود فليقلد الاسماء الحسني فادعوه
بها بعد از کون باقی اسما فودنه نام است که هر کس میخواند آن اسما را داخل کرد
در بهشت با مقربان و سابقان یعنی و قول او را یاد کند در بهشت در سب با
مراتب نعم بهشت باورد است که کلام مصنف رحمه الله است که
عبارت و اسما را الله تعالى الحسني را قول در اصل الجنة مذکور است و در کتب
الیهما و حال آنکه مذکور نیست بلکه در آن کتب حدیث مرفوع است از ابو هريره
رضي الله عنه که حدیثش اینست ان الله تسعة وتسعين اسما مائة الاوهى
من احصاها دخل الجنة و در روایت بخاری بعد قوله الاوهى من احصاها
و هو و من تحب الوتر و در روایت مسلم و ابن ماجه است من احصاها دخل الجنة
من مصنف رحمه الله نقل المعنى كونه است و من تحب انما است که قول در اسما را الله

تخصيص لفظ اسم